

[Edvard Sørensen.]

ikke haft Flertallets og Regeringens Interesse.

Jeg fremførte ved første Behandling en Del Indvendinger mod de enkelte Paragraffer, og i Henhold dertil har mit Parti stillet en Række Ændringsforslag. Nogle af dem har Flertallet tiltraadt, andre har vi stillet sammen med Det konservative Folkeparti, og et enkelt har vi stillet ene. Jeg skal anbefale Tingets Medlemmer at stemme for Ændringsforslagene Nr. 1—6, 9, 11—17, 25—26 og 30—31 og stemme imod Ændringsforslagene Nr. 7—8, 10, 18—24 og 27—29. Jeg skal omtale nogle af de Ændringsforslag, der er stillet af os og tiltraadt af Flertallet, dem, der er stillet af os sammen med Det konservative Folkeparti, og det, som vi ene har stillet.

Ændringsforslag Nr. 2, som er fremsat af Venstre og tiltraadt af Regeringspartierne, gaar ud paa at sidestille denne Lov med Statsskatteloven med Hensyn til Skattefrihed for

„Selskaber og Foreninger, for saa vidt angaar den Del af Overskuddet, der anvendes i almene, velgørende, humane, kunstneriske, videnskabelige eller lign. Øjemed“.

Naar denne Bestemmelse findes i Statsskatteloven, vilde det være urimeligt, at den ikke ogsaa fandtes i denne Lov.

Ændringsforslag Nr. 4, der gaar ud paa en Tilføjelse til § 5, Stk. 1, lyder saadan:

„Sker Fraflytningen senest den første i Kvartalet, er Tilflytningskommunen berettiget til at oppebære Skatten for paagældende Skattetermin“.

Denne Tilføjelse tager, som den ærede Ordfører var inde paa, Sigte paa at ophæve den Urimelighed, der er i, at Fraflytningskommunen har Ret til Skat fra en Person, der fra Kvartalets Begyndelse har Ophold i en anden Kommune.

Ændringsforslagene Nr. 6 og 16 ned sætter Renten fra 5 pCt. til 4 pCt., baade hvor der er erlagt for lidt Skat, og hvor der er Tale om Tilbagebetaling. Disse Ændringer er paa Linie med de Ønsker, jeg paa mit Partis Vegne fremsatte ved første Behandling.

Ændringsforslag Nr. 9, stillet af Det konservative Folkeparti, gaende ud paa, at der ikke kan tages Kildeartsbeskatning af Livrente og Aftægt, kan vi fra Venstres Side tiltræde. Det er ret urimeligt, at der kan tages denne Kildeartsbeskatning af Aftægt, som mange Gange, ikke mindst i de Tider, vi lever i, kun findes paa Papiret. Derimod maa vi være imod den Nedsættelse

af Kildeartsprocenterne, der foreslaas. Det er Venstres Opfattelse, at den Adgang, der herigennem er aabnet for Kommunen til i nogen Maade at beskatte efter Evne, ikke maa gøres mindre, end den er i Forvejen. Staar der to Skatteyder med den samme Indtægt, den ene stærkt gældbunden, den anden med en Del Formue, kan det ikke være Tvivl undergivet, at den Skatteyder, der er i Besiddelse af Formue, har større Evne til at betale Skat end den, der ingen Formue har, og det er rimeligt, at Kommunerne har Lov til i den Udstrækning, der er gældende i Dag, at beskatte Kilden, hvoraf Indtægten er rundet. Derimod finder vi, som jeg udtalte ved første Behandling, ingen Anledning til, at Forhøjelsesprocenterne yderligere sættes op; der er ved en Svingningsmargen paa 100 pCt., 30 opad og 70 nedad, tilstrækkelig Plads til, at der kan opnaas en rimelig Ligning.

Ændringsforslag Nr. 12, stillet af Det konservative Folkeparti og Venstre, gaar ud paa at give Gentofte Kommune Ret til det samme Børnefradrag som Frederiksberg og Københavns Kommuner. Naar vi har stillet dette Ændringsforslag, er det for at imødekomme det Ønske, der er fremsat fra Gentofte Kommune, men paa den anden Side ønsker vi ikke, at de i Forslaget foreslaede Bestemmelser skal gælde for hele Landet.

Ændringsforslag Nr. 14, der gaar ud paa, at Indenrigsministeriet fører for Købstæderne, Amtsraadet for Landkommunerne Kontrol med, at Ligningsskalaerne og Skattevedtægterne er i Overensstemmelse med Lovens Bestemmelser, finder jeg er ganske naturligt, og det forbyr mig, at Flertalspartierne ikke har kunnet tiltræde dette. Det er blevet hævdet, at det var overflødigt. Ja maaske, man maa jo gaa ud fra, at et saadant Tilsyn føres, og hvad kan det saa skade, at det er fastslaaet i Loven?

Ændringsforslagene Nr. 25 og 26 til § 42 tilsigter at klargøre Paragraffen med Hensyn til to Ting, for det første, at Provision sidestilles med Løn, og for det andet, at det fastslaaes, at den Beslaglæggelse af en Del af Lønnen, der kan finde Sted, ogsaa maa gælde kommunale Tjenestemænd og Statstjenestemænd, uanset herfra afvigende Bestemmelser i den øvrige Lovgivning.

Ændringsforslag Nr. 30 til § 45 er en Tilbageføring til den Skikkelse, den har i den gældende Lov. Vi maa for vort Vedkomme være meget betænkelige ved at gaa med til den nye Affattelse af denne Paragraf. Det vil føre til Poserkiggen, som vil være utiltalende. Vil man søge videre Oplys-